Kovács Zoltán

Az árvák könnyét is

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXV. évfolyam, 10. szám, 2021. március 12.

Most, hogy a nép szolgálatára évtizede fölesküdött puritán kormány szinte összes tagja, azok rokoni, iskolatársi, ultipartneri, valamint vadásztársi figurái megkapták az ország valamennyi mozdítható és mozdíthatatlan vagyoni elemét, újabb zsírosan jövedelmező iparág után kellett nézni. Nincsenek már gyárak, mert megkapták e fenti kör fontos alakjai, elfogytak a kastélyok, a hegygerincek meg a folyóvizek medrei. Elfogytak a Balaton kikötői a hozzájuk tartozó partszakasszal, szállodai láncok a mögülük integető Haláp, Gulács meg Somlyó hegyekkel. Ha például innét megindulunk a főváros felé, egy óra autózás után Nadap közelében ránk mosolyognak a Velencei-hegység variszkuszi rögei. Ha szerencsénk van, látjuk, hogy a tulajdonos, a kormányközel kulturális beágyazottságú szaktekintélyének hitvese épp a rögrendszer örökpanorámás legtetején állva a tavat kémleli. Amikor aztán a Pátka felől érkező főn átbukik a hegyen, és eltakarítja a vízpára ködét, a szikrázó kristályban egyenesen férjére lát, a közismert költőre és rákellenes barackmagtermesztő borászra, akinek a meggyesében, ha viselhető a termés, rabok fütyülnek fegyelmezett refréneket napestig. Ha szerencsénk van, épp ilyen pillanatban autózunk a pályán, férj és feleség szemsugarának metrikus találkozása alatt.